

Sygn. akt I C 207/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2018 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSR Julita Preis

Protokolant: sekr. sąd. Małgorzata Beska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 07 września 2018 roku w C.

sprawy z powództwa Kancelarii (...) S.A. z siedzibą w K.

przeciwko T. W.

o zapłatę

orzeka :

I. Zasądza od pozwanego T. W. na rzecz powódki Kancelarii (...) S.A. z siedzibą w K. kwotę 1096,89 zł (jeden tysiąc dziewięćdziesiąt sześć złotych osiemdziesiąt dziewięć groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 29 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty .

II. Oddala powództwo w pozostałej części .

III. Zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 31,68 zł (trzydzieści jeden złotych sześćdziesiąt osiem groszy) z tytułu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym dnia 4 grudnia 2017 r. powódka - Kancelaria (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. wniosła o zasądzenie od pozwanego T. W. kwoty 2.130,19 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 3 grudnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty. Nadto wniosła o zasądzenie kosztów sądowych w wysokości 30,00 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że na podstawie umowy cesji zawartej dnia 28 czerwca 2016 r. z (...) Sp. z o.o. (wcześniej (...) Sp. z o.o.) przejęła wierzytelności cedenta przysługujące mu wobec pozwanego z tytułu niespłaconej umowy pożyczki. Pozwany w dniu 3 września 2015 r. zawarł z cedentem umowę pożyczki na kwotę 1.500 zł za pośrednictwem należącej do cedenta platformy internetowej. Jednocześnie z zawarciem umowy pożyczki, strony zawierały umowę ramową pożyczki, która określała zasady i warunki zobowiązania, a pozwany przed wypłaceniem przez cedenta środków pieniężnych dokonał weryfikacji swoich danych osobowych, akceptacji warunków umowy oraz wynikającego z niej zobowiązania, stanowiącego obowiązek zapłaty kwoty pożyczki prowizji, a także ewentualnych kosztów związanych z nieterminową spłatą. Poprzednik prawny powódki po przejściu procedury weryfikacyjnej przesłał do pozwanego umowę wraz z formularzem informacyjnym, którą pozwany obowiązany był podpisać – czego nie uczynił. Cedent wypłacił pozwanemu środki pieniężne zgodnie z zawartą umową pożyczki. Zdaniem powódki uzgodniona i zaakceptowana przez strony umowy całkowita należność z tytułu umowy pożyczki, którą pozwany zobowiązał się zwrócić do dnia 2 grudnia 2015 r. wynosi 2.130,19 zł i w jej skład wchodzi: kapitał pożyczki w wysokości

1.500,00 zł, 913,30 zł tytułem prowizji oraz opłaty dodatkowe za monity telefoniczne i pisemne w kwocie 120,00 zł. Pozwany dokonał wpłat w łącznej kwocie 403,11 zł. Powódka wskazała, iż pismem z dnia 28 czerwca 2016 r. wezwała pozwanego do dobrowolnego spełnienia świadczenia pieniężnego, jednak pozwany zobowiązania nie wypełnił.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 19 grudnia 2017r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego orzeczenia pozwany T. W. złożył sprzeciw zaskarżając wydany nakaz zapłaty w całości, wnosząc o oddalenie powództwa. Pozwany podniósł zarzut niewykazania istnienia roszczenia, zarówno w zakresie należności głównej, jak i należności ubocznych; zarzut braku legitymacji czynnej powódki oraz zastosowania niedozwolonych klauzul umownych. Domagał się również obciążenia strony powodowej kosztami procesu według norm przepisanych, kosztem korespondencji w kwocie 5,20 zł oraz opłatą skarbową od pełnomocnictwa procesowego.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany dodał, iż weryfikacja roszczenia zarówno co do zasady, jak i co do wysokości jest niemożliwa, powód nie złożył skutecznie pozwanemu oświadczenia o wypowiedzeniu umowy, ani też nie wystosował wezwania do zapłaty, wobec czego nie nastąpiła wymagalność roszczenia. Wyjaśnił, że przedłożona przez powoda dokumentacja nie pozwala na przyjęcie, że w ramach przedłożonej umowy cesji powód nabył wierzytelność względem pozwanego z tytułu zaciągniętej pożyczki, a jedynie nieokreślony ich pakiet. Powód nie wykazał także umocowania do zawarcia rzeczowej umowy przelewu wierzytelności. Ponadto, strona pozwana wywodziła, iż umowa będąca źródłem zgłoszonych w pozwie roszczeń zawarta została w ramach standardowo stosowanych formularzy oraz ogólnych warunków umownych, które pozwany zaakceptował nie mając wpływu i możliwości negocjowania szczegółowych warunków umowy. Pozwany zakwestionował także postanowienia umowne dotyczące dodatkowych opłat za czynności windykacyjne oraz prowizji wstępnej za udzielenie pożyczki, wskazując szeroko, iż stanowią one niedozwolone postanowienia umowne, a także zostały zawyżone. Strona powodowa nie udowodniła by opłaty te były niezbędne oraz by poniosła je we wskazanej wysokości.

Wobec stwierdzonego skutecznego złożenia sprzeciwu przez stronę pozwaną, postanowieniem z dnia 23 stycznia 2018 r. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie stwierdził utratę przez nakaz zapłaty mocy w całości i przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Chełmnie.

Pismem z dnia 18 maja 2018 r. powódka podtrzymała pozew w całości, a ustosunkowując się do zarzutów strony pozwanej wskazała, iż przedłożone dokumenty w postaci umowy cesji wraz z wyciągiem z załącznika należyście i w sposób nie budzący wątpliwości wykazują istnienie legitymacji czynnej po stronie powodowej, a niewskazanie wysokości i faktu zapłaty ceny spowodowane jest tajemnicą przedsiębiorstwa, którą strony umowy zobowiązały się zachować. Nadto o nabyciu wierzytelności stanowi fakt przekazania powódce przez poprzedniego wierzyciela dokumentacji sprawy. Powódka wyjaśniła, że procedura zawarcia umowy pożyczki została opisana w sposób szczegółowy i jednoznaczny, a pozwany miał możliwość zapoznania się z jej warunkami, w tym także wysokością oraz kosztami związanymi z jej udzieleniem, jak i nieterminową spłatą. Strona pozwana złożyła stosowne oświadczenie o zawarciu umowy, po czym powódka przelała na wskazane przez pozwanego konto uzgodnioną kwotę pieniężną. Ustosunkowując się do dalszych zarzutów dotyczących wysokości dochodzonej należności wskazała na postanowienia umowy ramowej odnoszące się do poszczególnych kwot składających się na zadłużenie, a także zwróciła uwagę na fakt niewłaściwego uznania długu przez pozwanego poprzez dokonane wpłaty w kwocie 403,11 zł. Powódka opisała również podstawę i sposób obliczenia prowizji wyjaśniając, iż jej wysokość uzależniona była od oceny ryzyka pożyczkodawcy zwracając także uwagę na fakt zawarcia umowy pożyczki na okres 12 miesięcy oraz ustalenie wysokości prowizji na poziomie 5,07% w skali miesiąca tj. w ramach dopuszczalnej granicy określonej w umowie (5 – 12%). Co do opłat windykacyjnych, powódka sprecyzowała, że koszty wezwań także zostały przewidziane w umowie pożyczki, zastosowany wzorzec umowy został sformułowany zgodnie z zasadą transparentności, a pozwany zaakceptował jego treść. Nadto, pożyczkobiorca nie spłacający pożyczki w terminie winien liczyć się z koniecznością poniesienia opłaty za czynności windykacyjne. Odnosząc się do zarzutu braku wypowiedzenia umowy, powódka wskazała, że zgodnie z umową ramową jedynie pożyczkobiorca mógł rozwiązać umowę w dowolnym czasie z zachowaniem okresu wypowiedzenia. Obowiązek taki nie leżał po stronie pożyczkodawcy.

Sąd ustalił, co następuje:

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. (Pożyczkodawca) w dniu 13 sierpnia 2015 r. zawarła z T. W. (Pożyczkobiorcą) Umowę Ramową P. nr (...). Umowa ta została zawarta z zastosowaniem środka porozumiewania się na odległość. Na podstawie tej umowy Pożyczkodawca miał udzielać pożyczkobiorcy kolejnych pożyczek na wniosek Pożyczkobiorcy, warunki kolejnych umów pożyczek miały być potwierdzane pożyczkobiorcy na piśmie lub przesyłane mu drogą elektroniczną. Pożyczki miały być udzielane w kwotach od 100 zł do 1 800 zł w pełnych złotych na okres od 7 do 30 pełnych dni. Bieg okresu pożyczki rozpoczynał się w kolejnym dniu roboczym po dacie przekazania pożyczki na rachunek bankowy pożyczkobiorcy. Pożyczkobiorca mógł wnioskować o pierwszą pożyczkę rejestrując się i tworząc konto użytkownika na stronie internetowej (...) podając szereg swoich danych osobowych. W celu zawarcia umowy koniecznym było dokonanie czynności rejestracyjnych szczegółowo opisanych w umowie ramowej pożyczki. W celu potwierdzenia rejestracji Pożyczkobiorca był zobowiązany do wniesienia opłaty rejestracyjnej w wysokości 0,01 zł lub 0,50 zł przekazem na rachunek bankowy pożyczkodawcy lub do zalogowania się do własnego konta bankowego z użyciem aplikacji pożyczkodawcy – KontoConnect. Opłata rejestracyjna winna zostać zapłacona przekazem z tego samego rachunku, na który zostanie wpłacona pożyczka. Zgodnie z postanowieniami umowy ramowej przeprowadzenie owych czynności przez Pożyczkobiorcę należało postrzegać jako akceptację warunków wynikających z treści umowy. Po zaakceptowaniu każdego wniosku Pożyczkobiorcy przez Pożyczkodawcę, pożyczkodawca miał przesłać formularz informacyjny dotyczący każdej pożyczki. Zgodnie z umową kwota pierwszej i każdej kolejnej pożyczki miała być przekazywana na rachunek bankowy Pożyczkobiorcy bezzwłocznie po przesłaniu Pożyczkobiorcy przez pożyczkodawcę elektronicznego powiadomienia o decyzji w sprawie wniosku o pożyczkę, formularza informacyjnego wraz z harmonogramem spłat oraz terminem spłaty pożyczki za pośrednictwem wiadomości SMS i/lub za pośrednictwem wiadomości e-mail. Zgodnie z umową każda pożyczka udzielana przez Pożyczkodawcę miała być nieoprocentowana, z zastrzeżeniem § 4.2. i § 6.6. umowy ramowej pożyczki, a za udzielenie pożyczki była naliczana prowizja. Pożyczka płatna była w następującej formie: całkowita kwota pożyczki i prowizja. Umowa w § 4.2 zawierała przykładową kalkulację kwot pożyczki oraz prowizji. Przed udzieleniem pierwszej, jak i każdej kolejnej pożyczki, Pożyczkodawca miał przesłać Pożyczkobiorcy formularz informacyjny zawierający informacje na temat kwoty udzielonej pożyczki, wysokości oprocentowania, całkowitej kwoty spłaty oraz rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania obliczonej na czas udzielenia każdej pożyczki wraz z wszelkimi założeniami przyjętymi przy wyliczaniu tej stopy, wszelkich dodatkowych kosztów związanych z udzieleniem pożyczki, a także kwotę, liczbę oraz częstotliwość spłat, jakich Pożyczkobiorca był zobowiązany dokonać. Umowa Ramowa P. określała także zasady spłaty pożyczki i odnosiła się do sytuacji pozostawiania przez Pożyczkobiorcę w zwłoce. Zgodnie z § 6 umowy Pożyczkodawca zastrzegł sobie prawo do naliczania odsetek maksymalnych od kwoty pożyczki od dnia następującego po dniu wymagalności spłaty. Pożyczkodawca mógł również przesłać pożyczkobiorcy będącemu w zwłoce wezwanie do zapłaty w formie pisemnej i/lub w formie wiadomości e-mail. Za dokonanie powyższych czynności pożyczkobiorca miał zostać obciążony opłatami w wysokości: po 20 zł (każdorazowo) za przesłanie pierwszego, drugiego, trzeciego i czwartego wezwania do zapłaty po odpowiednio 5, 10, 15 i 20 dniach kalendarzowych od daty upływu terminu spłaty pożyczki, 110 zł za przesłanie piątego wezwania do zapłaty po 30 dniach kalendarzowych od daty upływu terminu spłaty pożyczki.

Dowód: potwierdzona kopia umowy ramowa pożyczki nr (...) – k. 31-34 akt.

T. W. zawarł z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę pożyczki na kwotę 1.500,00 zł. Kwota pożyczki została mu przekazana przelewem bankowym dnia 3 września 2015 r. ze wskazaniem w tytule transakcji nr umowy: s6o12s.

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. sporządziła formularz informacyjny dotyczący umowy pożyczki udzielonej na podstawie Umowy Ramowej P. , z którego wynikało że pożyczka w kwocie 1500,00 zł jest zawierana z terminem spłaty na dzień 28.08.2016 r. , ma być ona spłacona do tego dnia w 12 miesięcznych ratach zgodnie z będącym częścią formularza informacyjnego barogramem spłaty . Łączna kwota do spłaty z tytułu pożyczki wskazanej

w formularzu informacyjnym to kwota 2413,30 zł stanowiąca sumę odsetek , prowizji oraz całkowitej kwoty pożyczki . Formularz informacyjny nie zawiera podpisów.

Dowód: - potwierdzenie operacji – k. 39 akt

- formularz informacyjny dotyczący umowy pożyczki – k. 35-38 akt

Kancelaria (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. (Cedent) reprezentowana przez Prezesa Zarządu M. I. w dniu 28 czerwca 2016 r. zawarła z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (Cesjonariuszem) , reprezentowaną przez Członka Zarządu K. D. umowę przelewu wierzytelności. Z umowy wynikało, że sprzedawane wierzytelności są wymagalne i bezsporne, a listę dłużników stanowi załącznik nr 1a i 1b do umowy. W załączniku 1b widnieje pod poz. 124 również wierzytelność względem T. W. w łącznej kwocie 2.130,19 zł wynikająca z umowy zawartej dnia 3 września 2015 r. o numerze s6012s.

Kancelaria (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. dnia 08 lipca 2016 r. skierowała do T. W. wezwanie do zapłaty kwoty 5564,20 zł wraz z dalszymi odsetkami , wynikającej z umowy pożyczki z dnia 03.09.2015 r. o numerze s6012s załączając do tego pisma zawiadomienie o dokonaniu cesji wierzytelności z umowy pożyczki z dnia 03.09.2015 r. nr s6012s umową z dnia 28 czerwca 2016 r. , Zawiadomienie zostało podpisane przez osoby działające w imieniu Cesjonariusza oraz w imieniu Cedenta .

Dowód: - potwierdzona kopia umowy przelewu wierzytelności z dnia 28 czerwca 2016 r. - k. 26-28 akt,

- wyciąg z załącznika nr 1B do umowy przelewu wierzytelności z dnia 28 czerwca 2016 r. – k. 28 akt.

- informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z KRS (...) – k. 22 -23

- informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z KRS (...) – k. 72

- potwierdzona kopia wezwania do zapłaty 08.07.2016 r. wraz z zawiadomieniem oraz dowodem nadania - k .29 – 30

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie w/w dokumentów przedłożonych w procesie przez stronę powodową. Strony nie kwestionowały autentyczności zgromadzonych w sprawie dokumentów. Sąd pominął dowód z przesłuchania pozwanego wobec jego niestawiennictwa na rozprawie w dniu 7 września 2018 r. Należy wskazać, iż dowód z przesłuchania stron ma charakter subsydiarny. Sąd na rozprawie z dnia 7 września 2018 r. oddalił wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego wydanej w sprawie Sądu Rejonowego w Końskich , sygnatura (...) jako nie mający wpływu na ustalenie okoliczności w niniejszej sprawie .

Sąd zważył, co następuje:

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutu pozwanego dotyczącego legitymacji czynnej powódki Sąd stwierdził, iż powódka przy użyciu stosownych dokumentów wykazała nabycie przedmiotowej wierzytelności, a zatem należycie wykazała swoją legitymację procesową. Zgodnie z art. 509 § 1 kc, wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Pierwotnym wierzycielem pozwanego była (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., a do akt sprawy przedłożono potwierdzoną kopię umowy cesji, na mocy której wierzytelność wobec pozwanego została skutecznie przelana na rzecz powódki. Sąd wziął pod uwagę to, że jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony (art. 511 kc). Sąd uznał, że powódka przedkładając jako dowód w niniejszej sprawie w/w umowę przelewu wierzytelności z dnia 28 czerwca 2016 r. potwierdzoną za zgodność z oryginałem wraz z wyciągiem z załącznika do tej umowy wykazała w sposób wystarczający fakt nabycia wierzytelności względem pozwanego. Zawarta między stronami umowa zawierała wszelkie podmiotowo oraz przedmiotowo istotne elementy, by uznać ją za skuteczną. Umowa cesji wierzytelności jednoznacznie określała strony umowy oraz przedmiot umowy, którym zgodnie z jej treścią był przelew wierzytelności na powódkę na warunkach określonych w umowie. Ponadto umowa została zawarta przez osoby upoważnione,

zarówno po stronie nabywcy, jak i wierzyciela pierwotnego, co wynika z informacji odpowiadających odpisom z KRS prowadzonych dla Cedenta i Cesjonariusza (k. 22- 23 i k. 72 akt) . Również przedłożony przez powódkę wyciąg z załącznika do umowy cesji wierzytelności stanowi dowód jednoznacznie potwierdzający nabycie wierzytelności w stosunku do pozwanego z umowy pożyczki nr (...) . W załączniku tym wskazano między innymi: łączną kwotę zadłużenia oraz numer umowy. Nadto podkreślić należy, iż precyzuje on dokładnie kto jest dłużnikiem (imię i nazwisko pozwanego). Tym samym zdaniem Sądu załącznik do umowy cesji wierzytelności jest dowodem wystarczającym dla potwierdzenia nabycia konkretnej wierzytelności przez stronę powodową, skoro zawiera wszelkie dane dotyczące danej umowy, której numer jest zgodny z tym, wskazanym w treści przelewu kwoty pożyczki pozwanemu oraz osoby pozwanego jako dłużnika. Nadto, w myśl § 6 umowy cedent przeniósł na rzecz cesjonariusza wierzytelność wraz z wszelkimi prawami z nią związanym, a cesjonariusz nabył tę wierzytelność. Powyższy zapis wskazuje zatem, iż przeniesienie wierzytelności nie zostało zastrzeżone ani pod warunkiem, ani też z zastrzeżeniem terminu. Dodatkowo powódka przedłożyła także kierowane do pozwanego wezwanie do zapłaty należności z umowy pożyczki nr (...) wraz z zawiadomieniem o dokonaniu przelewu tejże wierzytelności na powódkę podpisanym przez osoby reprezentujące każdą ze stron umowy przelewu z dnia 28 czerwca 2018 r. (k. 29 – 30 akt) . Sąd uznał zatem, że przedstawione przez powódkę dowody w pełni wykazują legitymację czynną strony powodowej do dochodzenia roszczeń z tytułu przelanej wierzytelności.

Przechodząc do merytorycznego rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, że zgodnie z art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zawarta z art. 6 kc reguła rozkładu ciężaru dowodu nie tylko zezwala, lecz wręcz nakazuje rozstrzygnąć sprawę na niekorzyść osoby opierającej swe powództwo na twierdzeniu o istnieniu jakiegoś faktu mającego znaczenie prawne, jeżeli fakt ten nie został udowodniony. Zgodnie z art. 3 kpc strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Przepis ten statuuje zasadę kontradyktoryjności. Reguła ta wyraża się w tym, że postępowanie cywilne jest sporem toczącym się między równouprawnionymi podmiotami. W ramach tego sporu strony obowiązane są przedstawiać twierdzenia, składać wyjaśnienia oraz zgłaszać wnioski dowodowe. Art. 232 kpc zdanie pierwsze stanowi, że strony są obowiązane wskazać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. To one, a nie Sąd, są wyłącznym dysponentem toczącego się postępowania i one wreszcie ponoszą odpowiedzialność za jego wynik. Strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swoich twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodzenia co do tych okoliczności na niej spoczywał, zaś Sąd powinien wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 28 lutego 2013 r.,(...), LEX nr 1294695).

Sąd zważył, że żądanie powódki znajduje swoją materialnoprawną podstawę w przepisach stanowiących o pożyczce. Zgodnie bowiem z treścią art. 720 § 1 kc, przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Z kolei w myśl art. 3 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2014 roku, poz. 1662 ze zm.) przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255 550 złotych albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi, przy czym za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności między innymi umowę pożyczki.

Powódka wykazała , że (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. i pozwanego łączyła umowa pożyczki , jednakże nie wykazała wszystkich warunków tejże umowy. Powódka przedłożyła dowód przelewu na rzecz pozwanego dnia 03 września 2015 r. kwoty 1500,00 zł z tytułu umowy pożyczki . Powódka powołuje się , że umowa ta została zawarta na podstawie zawartej przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. i pozwanego T. W. Umowy Ramowej P. nr (...). Jednakże z formularza informacyjnego do umowy pożyczki w kwocie 1500,00 zł wynika , że warunki tejże pożyczki nie są zgodne z uregulowaniami Umowy Ramowej P. , gdyż pożyczka ta została według formularza udzielona na okres do dnia 28.08.2016 r. , a zgodnie z Ramową Umową P.

pożyczki miały być udzielane na okres do 30 dni, okres ten mógł być przedłużony, ale z formularza informacyjnego wynika jednoznacznie, że przedmiotowa pożyczka od razu była udzielana na dłuższy okres i miała być spłacona w 12 miesięcznych ratach. Wobec tego, że warunki umowy nr (...) są odmienne od warunków ustalonych w Ramowej Umowie Pożyczki z dnia 13.08.2015 r. warunki z tejże Umowy Ramowej nie miały więc zastosowania do umowy łączącej pozwanego z pierwotnym wierzycielem w zakresie przedmiotowej pożyczki kwoty 1500,00 zł co do ustalenia wysokości prowizji i kosztów windykacji, niezależnie od tego czy stanowią one niedozwolone postanowienia umowne, co było przedmiotem zarzutu ze strony pozwanego. Powódka nie przedłożyła żadnego dowodu, że strony umowy pożyczki dokonały uzgodnień co do wysokości prowizji, a tym samym nie wykazała podstaw żądania zapłaty kwoty w wysokości 913,30 zł. Powódka nie przedłożyła też dowodu, że w stosunku do pozwanego były podejmowane jakiegokolwiek działania windykacyjne, które spowodowałyby powstanie kosztów w wysokości 120,00 zł. Pożyczka miała być spłacona jak wynika z formularza informacyjnego do dnia 28.08.2016 r. Powód wskazał w uzasadnieniu pozwu, że pozwany wpłacił z tytułu umowy pożyczki kwotę 403,11 zł, nie wskazując kiedy to nastąpiło.

Mając na uwadze powyższe ustalenia powództwo jest w ocenie Sądu zasadne jedynie częściowo co do kwoty 1096,89 zł (kwota pożyczki 1500 zł – kwota 403,11 zł potwierdzona przez powódkę jako zapłacona). Sąd zasądził tę kwotę od pozwanego na rzecz powódki jako pozostałą do spłaty część z umowy pożyczki nr (...) wraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od tej kwoty, podstawie art.481 § 1 kc, od dnia następnego po terminie spłaty pożyczki określonym na dzień 28 sierpnia 2016 r., orzekając o tym w pkt. I sentencji orzeczenia.

Sąd w punkcie II sentencji orzeczenia oddalił powództwo w pozostałej części jako niezasadne.

Orzekając o kosztach procesu Sąd kierował się dyspozycją art. 100 kpc., który stanowi, że w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań, koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. W niniejszej sprawie Sąd uwzględnił żądanie powódki w 51,5%. Koszty postępowania poniesione przez powódkę wyniosły łącznie 930 zł, na które złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 30 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda będącego adwokatem w kwocie 900 zł ustalone zgodnie z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie w brzmieniu obowiązującym od dnia 27 października 2016 r. Koszty postępowania poniesione przez stronę pozwaną wyniosły 922,20 zł i stanowiły wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego będącego radcą prawnym w kwocie 900 zł ustalone zgodnie z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu obowiązującym od dnia 27 października 2016 r., 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa procesowego oraz kwota 5,20 zł stanowiąca poniesione koszty korespondencji. Uwzględniając wynik niniejszego postępowania Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 31,68 zł ($930 \text{ zł} \times 51,5\% = 478,95 \text{ zł}$; $922,20 \text{ zł} \times 48,5\% = 447,27 \text{ zł}$; $478,95 \text{ zł} - 447,27 \text{ zł} = 31,68 \text{ zł}$), o czym orzekł w pkt III sentencji wyroku.